

Lo mateix fa de corista,
 que treballa de modista,
 que broda ò sombreros fá,
 Es bona, may está trista.
 ¡Ditxós qui la pescará!

Copia fot. de A. Esplugas

De dijous á dijous

¡SILENCI!... ¡MUIXONI!...

—**A**MIGA Tomasa: En aquesta desdixada Espanya, anomenada no se per qui 'l pais dels vice-versas, no existeixen escrupuls en res absolutament, ni en declarar bonas pera la ensenyansa, obras que contenen disbarats y descuyts inexplicables.

—Ja se á quin obra 't refereixes.

—No ho estranyo, perque n' han parlat tots los periódichs fentse eco de la impugnació que en lo Congrès va dirigirli un senyor diputat á Corts, excitant la hilaritat fins dels mes serios pares de la patria. En la obra en qüestió, tractantse de lo útil que 'l bou es al home, 's diu qu' aquet s' en aprofita per sa carn y per sa llet...

—Pósat un punt á la boca, Pierrot... y quan te vegis obligat á parlar del bou, cital sols per la banya, y quan parlis del home, ó d' en Silvela, senyálals únicament per la paraula, perque estém en plena época de denuncias, y allá ahont menos te pensis pot saltarte una multa ó quelcom mes desagradable encare.

—¡No m' en parlis, qu' encar 'm cou la denuncia de la setmana passada!

—Per aquet motiu t' aconsellava jo, que tanquesis la boca, perque un cop tancada, no es fácil que t' hi entrin moscas.

—Reconech, Tomasa, qu' ets una xicota molt prudenta, y 'm pesa no haver seguit sempre al peu de la lletra 'ls saludables consells que t' has dignat donarme. Per lo tant, senyalam tu mateixa, de qué ó de qui podem tractar, sense por de rebre. ¿Parlém del escándol d' Esparraguera?

—¡Ca, barret!... Van intervenirhi catalanistas, y tot lo que está relacionat ab aquets senyors, pot ocasionar disgustos. Ja sabs que 'l governador ha rebut instruccions severissimas de Madrid... y com que tu ets un tarit-tarot, que t' engrescas, t' engrescas, sense tenir en compte que hi ha autoritats que poden y deuen posar á rotllo als toca-campanas com tu, sentiria qu' ab tu 's repetis lo miracle de Mahoma, qui va posarse al sol y va trobarse á l' ombra.

—No desitjo mourem dels raigs vivificants del sol, estimada Tomasa. Soch un enemich acèrrim de la fosca, de las tenebras. Donam llum, molta llum, que la claror no 'm perjudica la vista.

Llum, molta llum, qu' aborreixo la obscuritat y l' obscurantisme.

—Donchs, guárdat; qu' ara tenim sobre 'l nostres caps los atapahits y grisenchs *nimbus*, aixís com las mes espessas boyras.

—Ja 'm guardo. ¿Vols que parlém dels jesuitas?

—¡Primer nos caygui d' arrel la llengua y tinguém de permaneixre en un etern mutisme!

Conech massa de quin peu coixejas, y 'l punt que projectas tractar es negre, negrissim. Tu ets un pigmeu, una formigueta, y has de fugir dels punts negres. En la fosca pots morir aplastat, com mor l' insecte sota la roca que rodola al fons del abisme.

—Es cert; jo no puch apartarme dels punts clars, fent encare uns ulls com unas taronjas, per' evitar una trepitjada. ¿Vols que parlém d' en Villaverde y de l' Arrendataria de Tabacos?

—Tampoch. Es una qüestió de *fer fum*, y luego t' acusarian de que en donas, en lloch de propagar la llum que dius que tant t' entusiasma y anhelas. ¿Tu ets, sens dupte, partidari del lliure cultiu del tabaco?

—Justament. Ab quatre mitjas botas de petroli ab las corresponents matas d' aqueixa planta, que adornarian 'l nostre balcó, tindria assegurat lo tabaquet per tot l' any.

—Donchs, gracias qu' en las expendedurias pugues comprarlo, perque per mes qu' en Villaverde y en Romero dels nostres pecats, desitjin tant com tu cultivarlo lliurement, haureu de fumar ab pipa, com vulgarment se diu, perque tractantse d' una companyia tan pobrissona com es l' Arrendataria, tot lo que contra ella 's projecti s' en anirá en fum.

—¿Parlém donchs, de la contínua y encarnissada lluyta entre 'l capital y 'l treball?

—Es aquesta, qüestió tan delicada, que, á pesar de ser los nostres propósitos qu' un y altre arrivin á una solució convenient y honrosa per abduas parts, tal vegada, com molts que s' han proposat lograr la terminació de la renyina, no fariam mes qu' acabá d' embolicar la troca. Mes fácil nos fora menjar foch sense cremarnos y ofegarnos en una xicra d' aygua.

—¿Ocupemnos, donchs, de la moralitat, tal com l' entenen molts personas tingudas per honradas?

—¡Ay, Pierrot! Aqueixa es una cosa que cada qual l' entén á la seva manera y contra la seva opinió no troba rahons bonas. ¿Què en treuriam d' esgargamellarnos pregonant ahont acaban las bonas costums y comensan las dolentas, si un exercit numerós de moralistas, cridant mes fort que nosaltres, asseguraria qu' hem agafat per l' extrem contrari l' punt de partida?

—¿De qué parlarém, donchs?

—De res, Pierrot de l' ánima. ¡Silenci! ¡Muixoni! ¡A boca tancada, no hi entran moscas!

PIERROT DE LA TOMASA.

Cinch minuts fora del mon

QUIN somni més divertit
he tingut aquesta nit:
he rebut impresions bones
somniaut que era un hombron,
únich mascle en tot lo mon
y tot rodejat de donas.

Jo estava en aquell serrall
més venerat que cap gall
entremitj de las gallinas,
vivía sens cap recel,
semblava que fos al cel
voltat de imatges divinas.

En las mevas excursions
me 'n seguían batallons
tant pel plá com per la serra
sent aclamat cada instant;
no crech que en Prim ho fos tant
quan tornava de la guerra.

Totas feridas d' amor
per conseguir lo meu cor
volían acontentarme,
y jo ab aquells angelets
tan hermosos y ben fets
no sabia ahont decantarme.

L' una m' ha dat un vestit
molt elegant y teixit
de fil d' or que molt llubia
y l' altra m' ha regalat
un manto tot carregat
de brillants y pedrería.

Una de bonichs ullets
m' ha servit uns guisadets
que havia fet ab gran manya,
y un' altra d' hermos conjunt
aprop meu tenia á punt
los millors licors d' Espanya.

Per es' á ab comoditat
una m' ha tret lo calsat
sense mourem del assiento,
y una més maca que un sol
per dá á mas penas consol
m' estava contant un quënto.

L' altra encenia ab delit
lo gas avants de ser nit
per que no estés á las foscas;
y un' altra ab un rich ventall
s' havia pres lo treball
d' anarme espantant las moscas.

¡Quin somni més deliciós!
cap nena 's dava repós,
totas per dar-me bon tracte
estavan al voltant meu,
quan me sento un cop de peu
que m' ha fet despertar al acte.

Corro á mirar qui ha sigut
y veig un home barbut
que en lo meu costat dormia
tan lleig y tan fastigós
que mirantlo se m' han fos
las ilusions que tenia.

J. R.

RELATO ORIGINAL

EN *Faustino* era Un jove que, constantment, anava darrera *La Doloretas* L' hostalera del Canyet (per mal nom *La cotorra del barri*). Va juntarse ab tres personas, entr' ellas, un tal *don Seba* que tenia á sa disposició á tots 'ls *Ratas* que varen robar *Las matracas de Sant Pons*, *A punta de dia de La vigilia de Nadal*, y fent de las sevas, y volguent el xicot que 's parlés d' *Un Tenorio* més, va lograr ab son atreviment qu' *Una diva sabatera* li digués qu' era massa *Pobre y tonto* pera conquistarla com havia intentat ferho ab *La Doloretas*, junt ab un' altra que li deyan *La dama de las comedias*. *La modisteta* que tot sovint s' anuncia en *Lo diari d' en Brusi*, *La primera á Barcelona* que va introduhir la moda de ballar en *Un sarau de fora l' americana* á l' ensorrada, la qual va moure més rebombori que *Lo miracle de Mahoma*.

El xicot, veientse despreciat, aburrit y fins desahuciat per L' *amo de la casa*, determiná esperar L' *arribada del didot*, puig li va escriure que baixés á ajudar-lo y que, si era necessari, farien *Jochs de mans de carreró* 'ls dos, pera guanyarse las garrotas.

Com feya poch que 'l didot l' havia deixat, li contestá: «*Quan sou mort lo combregaren; ¿per qué no ho deyas avants?... ara, Faustino, sápigas que, Fins demá no matém el porch que, sempre ho fem pe 'L dijous gras y, entr' una cosa y un' altra y La pila del greix (vulgo saji) que 'ns queda per sordre, y que L' un per l' altra, la sogra y la dona qu' es Un' altra sogra encar' pi XOR que la primera, fa que tot se fassi tant, de mala gana y De mala fé y, francament, ja tinch l' ànima més consumida que L' ànima d' en Rosega-sebas per tot lo que tinch d' aguantar, de modo que, De riallas venen plorallas sempre qu' á casa 's fa la matansa*»

En *Faustino* més cremat qu' *Otello il moro di Valenzia*; y anantli com diuhen els mateixos valencians, *La prososò per dins*, esperá ab resignació *Lo retorn d' en Pere Roch* qu' aixís s' anomena 'l didot son protector, y exclamá:—A veure ¿*Qui podrà més?* jjo, ó la pega que 'm persegueix?

Al arribar el didot, poso un anunci á *Lo diari d' en Brusi* de que *Se desea una doncella*, deixant las senyas á *Lo fotògrafo* de la cantonada y, si per casualitat á la fulana li agrada fer comedia, en lloch de 'ls *Jochs de mans de carreró*, tot seguit construeixo *Un teatro casullá* para que ella hi representi *Pamela*, y *A cent anys còteta verda*, y aixís, me separo de las malas companyias, y de *La Doloretas*, de la *Diva sabatera*, de *La modisteta* y de *La cotorra del barri*, etc. A L' *arribada de 'l didot* mirarém ab més detenció lo que sigui més convenient.

No hi vull passar més per *Pobre y tonto*.

Ara á descansar y... *Fins demá* que desd' *A punta de dia* podré esperar ab mes tranquil·litat *Lo retorn d' en Pere Roch*.

Nota: Tinguis en compte que, durant aquesta relació, s' ha anat formant el catàlech de las obras dramáticas de

ABELARDO COMA.

LA TOMASA
GUERRA ANGLO-BOER

LO CABALL DEL GENERAL

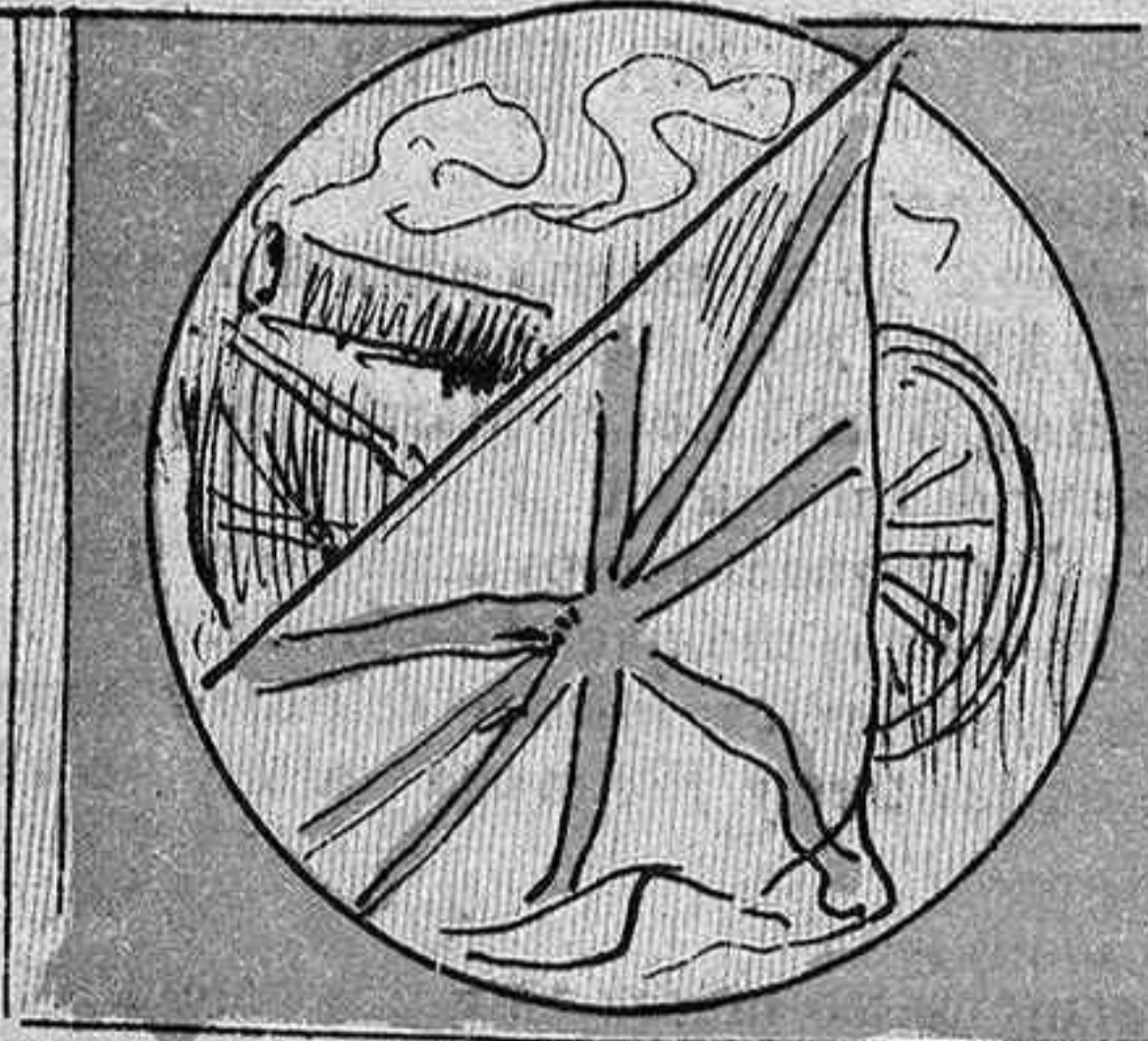
Han matat al brau capdill
qu' ha portat en combats cent,
y está trist, com si temés
no trobar cap mes valent.

LA TOMASA
DEL TRANSWAAL

—¿Qué m' en diu vostè, don Atanasi, de la guerra sud-africana?
—Per mí, si guanyan los inglesos, perdrán los boers y vice-versa.
—¡Estém completament d' acort!

—Com qu' aixó de toca 'l piano, es perseguit y va mal, val mes que 'ns a'listém prompte per' la guerra del Transwaal.

--Los boers son lo meu ideal. ¡Per lo barbuts... y porque no 's deixan pujar á las barbass!

TERMÓMETRO DEL AMOR

(Del «Almanach des Parisiennes.»)

(Quadret representable)

.....
Travall que firmo ab mon nom
perque 'l pot firmar tothom.

ESCENA 1.^a

Lacció passa en un saló de casa rica. Lo duenyó de la casa s'acosta á un jove elegant qn' está apoyat al escalfa-panxas y li diu:

—Paco ¿qué li sembla aquella *pelleta* de color de rosa?

—De primera.

—Té 30 mil duros de dot.

—¡Cristo! Encare m'agrada més ara. De bona gana faría un cop de cap.

—Donchs, es cosa fácil; perque á la familia vosté 'ls hi es molt simpátich y la senyoreta no 'l mira ab mals ulls...

—Preséntimhi, home, allavoras; ¿qué fá parat? ('N Paco está á 50 graus: calor del Senegal).

ESCENA 2.^a

—¿Quin dot li destina á sa filla?—pregunta 'l notari.

—Quinze mil duros—respón 'l pare.

—Dispensi, tutur sogre; (observa 'l futur gendre tímidamente), potser s'equivoca.

—No es cap equivocació. ¿Per qué havia sentit parlar de doble cantitat? L'han enganyat.

—¿Digui que vosté 's deu casar ab mí pe 'l dot no més? diu la promesa picada.

—¿Vol callar, prenda? No sé ahont tenia 'l cap ara...—contesta 'n Paco mossegantse 'ls llabís.

(Lo termómetro ha baixat 10 graus: marca 'ls 40 ab prou feyna).

ESCENA 3.^a

Ja han tirat las amonestacions de la parella: voltan á n' en Paco tots 'ls parents d' ella.

—No 's pot arriuvá á figurar, Paquito, lo contents qu' estém de que entri á formar part de nostra familia. Ja vindré á dinar dos ó tres cops cada setmana.

—Cosinet,—li diu un jove cessant—ja sé que vosté té amistat ab 'l Gerent del Ferrocarril del Nort, y com jo no vull sortir de Barcelona, ja fará de manera que 'm donguin una plassa de 16.000 rals al menos, aquí mateix. Ja vindré demá á casa seva que n' hi acabaré de parlar.

—Veyam—li diu una tia d' ella—si fará ben felisa á la meva neboda.

—Si li dona un mal viure á la meva filla,—exclama la mare ploriquejant—li arrancaré 'ls ulls.

(Aqueixa conversa familiar ha refredat notablement la temperatura: lo termómetro salta als 35 graus).

ESCENA 4.^a

'N Paco entra al domicili conjugal... (Ja son casats, se suposa). Contempla á sa muller y 's fá las reflexions següents:

—Tinch quinze mil duros més de lo que 'm creya, empró tinch una dona hermosa. ¡Quin cabell!

(La núvia 's treu 'l monyo postís:)

—¡Malament! prossegueix 'l núvi... Bé, pro 'ls cabells no fan la felicitat. Totas las donas 'n portan de postissos...

(La núvia 's treu una considerable cantitat de cotó)

¡Quina ganyota que ha fet 'n Paco!... 28 graus al termómetro.

ESCENA 5.^a

Contan un any de matrimoni.

Ella.—Paquito meu; las Fernández donan un ball d' etiqueta demá.

Ell.—No hi podém anar, titoneta. ¡Y després! 'M carrega tanta cursileria!

Ella.—Es un compromís; m' hi has d' acompanyar; es deber teu.

Ell.—¡A mi si que 'm donan poch cuydado aquets debers!

(Lo termómetro está als 14 graus).

ESCENA 6.^a

Han passat cinch anys.

La dida está bressolant un márrech que llensa uns espinguets que aixordan. Una nena molt entremaliada romp una tassa de porcelana al volguer recullir 'l seu *bebé* de demunt de la consola. Un bordegasset de tres anys ab poch mes que cala foch al portier ab mistos de cuyna.

—¡Malehida siga la canalla! crida 'n Paco estirantse 'ls cabells, ¡'M farán tornar boig!

—Sembla que no 'ls estimis als teus fills... diu la mare ofesa per la maledicció.

—Si, dona, que 'ls estimo; pro 'n tenim dos de massa.

—Donchs, mira; 'm sembla que aném pe 'ls quatre...

—¡Reyna Santíssima! ¿Ja hi torném á ser?

Lo termómetro baixa á zero. Cupido 's veu obligat á posarse abrich y bufanda.

ESCENA ÚLTIMA

Deu anys mes tart.

Ell.—Noya, no m' esperis pas á diná avuy.

Ella.—¿Ahont tens d' anar?

Ell.—Haig d' aná á ca 'n Martin ab quatre amichs pera tractar d' un negoci,

Ella.—D' un quant temps ensá noto que tots 'ls negocis 'ls tractas menjant á la fonda.

'N Paco no replica; mira lo rellotje y pensa:

—Ja son las tres y l' Amalia m' espera á las tres y mitja...

(Lo termómetro marca 12 graus sota zero. Desd' aquesta escena final 'l matrimoni entra á la seva Siberia).

PEPET DEL CABELL.

Manifest á las potencias extranjeras

Jo, en Riusech, l' abaix firmat,
jove aixérit y trempat
y ademès ab mo t talent, (1)
faig sapiguer que hi trobat
un maravillós invent,
que, en cas de guerra, ha de fé
un paper molt principal
y qual patent cediré
á la nació, que primé
vinga à oferirme un caudal.

L' hauria cedit ab gust
als boers, ja fa uns quants mesos,
mes no hi volgut, ni era just,
per la por de que 'l disgust...
¡sublevès als meus inglesos!

Y per altra part, tampoch
al inglés l' hi volgut dar,
perque víctima d' eils soch
y si be no 'ls vull fer foch,
tampoch los vull ajudar.

Mon invent es tan terrible,
que jo crech que 'l poble ó rey
que l' adopti, sens remey
s' ha de tornar invencible
y a tot' hom farà la lley.

La pólvora y dinamita
no valen ré!... 'S necessita
un explosiu molt milló.
¡Lo meu deixa de recó

(1) Llegeixis «gana».

la melinita y lydita!
Per mostra sols, los diré
que l' altre día, no sé
que dimontri va passar,
que l' explosiu .. va explotar
y 'ls plats de l' escudellé
y caderas mitj trencadas
y ollas ab furia llensadas,
tot va fer en mon cap, blanch,
(apart de tres bofetadas
que 'm van fer bullir la sanch).

Puig han de saber vostés
que 'l meu invent, ademès
de fer la explosió oportuna,
té unas mans... ¡que pesan més
de miija arroba cada una!

Y vaja, ho diré ben clar,
l' explosiu qu' ha de causar
tant de mal, si no 's malogra,
no es pas altra que la sogra
que Deu m' ha volgut donar.

¡Sí, senyors!... La sogra impía
que 'm maltracta cada día
y fa mon suplici etern.
¡Ella, que 'l meu cel cambia
y 'l converteix en infern!

¡Ja ho veuen!... Sols una aixís
fa à un home tan infelis,
com ella á mí m' está fent,
si 's reunis in cinch ó sis
¡pot darse pitjor torment?

Y si fossin molts milés,
y formessin batallóns
ab armas y municions
¡no 'ls sembla que si aixó 's fes
may perdrian las accions?

Aixís, donchs, si aixó ho veyeu
potencias no us descuydeu,
puig son las horas molt críticas
¡compréme 'l dret y allisteu
totas las mamás politicas!

Tota vegada que 's diu
qu' ans d' arribar al istiu
estarém al punt de dalt
y ab la guerra universal
no quedarà ningú viu,

jo desd' ara us ofereixo
ma sogra, perque coneixo
que un gran servey vos farà
¡sab de mossegá y lladrá
y per poch diners la deixo!

¡Aixó s'! com té molt punt
de generala per munt,
se li haurá de doná un grau.
¡Ja ho sabéu, doneun'hi algú
y á la fi... 'm deixarà en pau!

Ab la ventatja també
—si 's queda en lo camp d' honor—
que no sols no 'm queixaré...
¡si no qu' encara daré
moltas gracias pe 'l favor!

M. RIUSECH.

Tal farás, tal trobarás

LA Ciseta y en Ramón
quinze anys fa que van casarse,
ell treballa de manyà,
ella á estonas cus y planxa,
Los estalvis que n' han fet
se 'ls ha emportat la maynada,
que cinch fills los doná Deu,
y ja al cel n' hi tenen quatre:
sols los resta 'l més petit
que set anys ne conta ara;
bellugós y ajogassat
res á son magí s' escapa;
si 'l pare lo té volgut,
més y més li té sa mare,
y li té mes que tots dos
lo pobre avi qu' es á casa.
Lo vell pare d' en Ramón
ne té ja prop de setanta;
ningú 'l vol á treballar
que 'ls amos de vells se 'n cansan.
L' hivern ha sigut crudel,

s' han conseguit las glassadas
y l' avi arraulit de fret
s' es ajocat en son catre.
Lo meije l' ha visitat
y ha dit que la cosa es llarga;
la Ciseta y en Ramón
s' han mirat sense parlarse.
Los deutes los hi fan por,
la miseria los espanta,
han pensat en l' Hospital
y allí hi portarán son pare:
son fill mateix li durá
per no di als vehins paraula.
Tan bon punt lo día naix,
al vell malalt ja ho entaulan,
l' avi gira 'ls ulls al cel
y plorant deix llit y casa.
Dels que passen pe 'l carrer
¡qué farrenyas son las caras!
¡o sol quin color més trist!
¡qu' estret lo cor del vell pare!...
En Ramón li dona 'l bras

qu' es prou llarga la distancia;
quan son vora al Hospital
los precisa d' aturarse,
lo vell ha de descansar
que 'l respir l' ofech li tapa.
Cantó de Sant Agustí
tots dos han fet la parada:
l' avi aixugant la suor
ne mormola eixas paraulas:
—Ay, fill meu, aquí mateix
devora eixa iglesia santa,
duhentlo també al Hospital
vaig fer descansá' al meu pare.—
En Ramón, al sení' aixó
s' ha tornat blanch com lo marbre.
—Vos al vostre hi vareu dur
¡y jo á vos també hi portava!
¡y soch pobre y tinch un fill!...
Pare, ¡tornémse'm á casa!

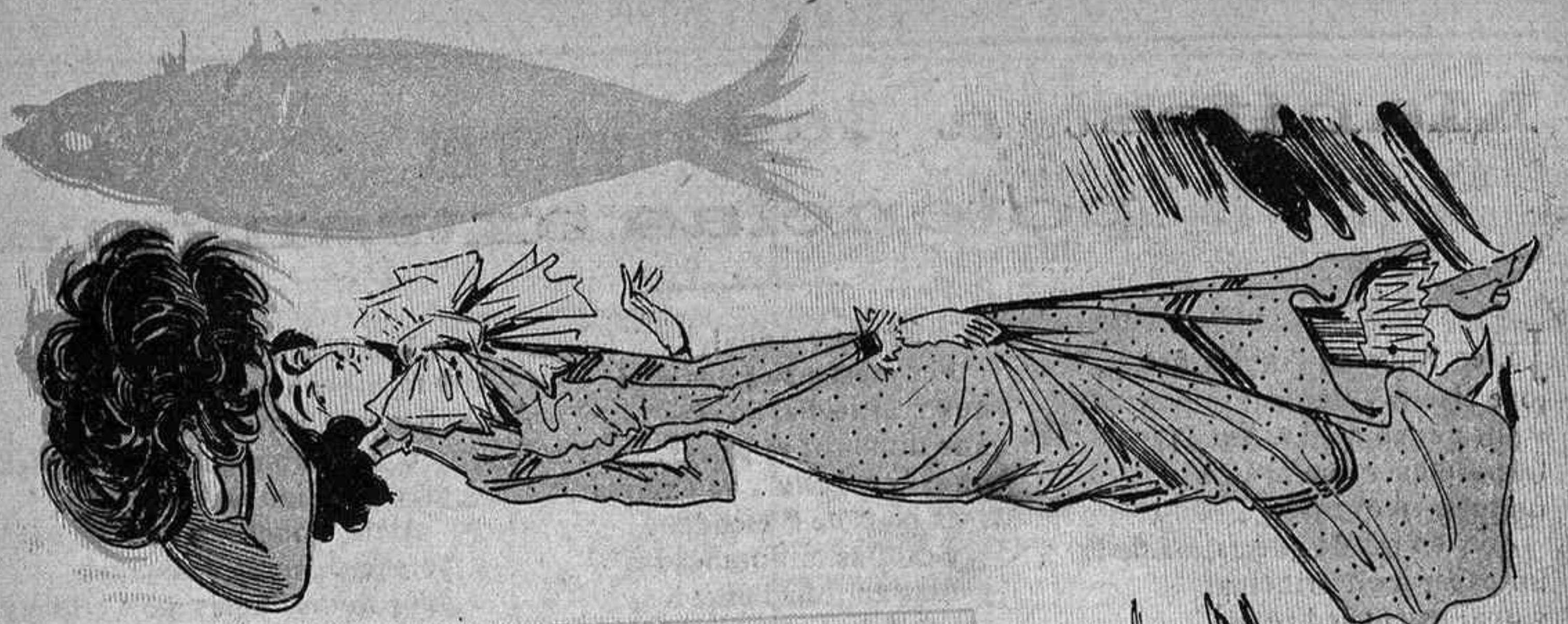
J. S.

Es bon pop donya Ramona,
 becaia don Pau Cigrany
 y ab el banyall, all que tenen

No sols el mar cria burros,
 perquè en sé algun que ni 's mulla:
 pot sortir un burro mes burro
 qu' aquet BURRO de La Fmitar

Si vols peix que t' aconsoli
 arreplega aquesta paya
 qu' es un peix que 's porta l' oli.
 I tot l' any menjaràs Felayal

—May mes no 'ns guardará la mar salada
 ni l' escata 'ns daurará la llum del sol;
 ¡Plorém, peixos, plorém! qu' es arribada
 l' hora de morir fregits com un bunyol!

Bibliografia

De la cada dia mes important publicació setmanal *L'Atlántida*, hem rebut las següents obras darrerament publicadas en son folletí:

¡No 's pot dir! comedia en tres actes y en prosa estrenada ab éxit en lo teatro Principal la nit del 24 Octubre ùltim,

Un beneyt del cabás, juguet cómic en un acte original y en vers de D. Manel Ribot Serra, estrenada ab extraordinari éxit en lo teatro Romea.

Remerciém l' atenció qu' hem merescut á nostre apreciat colega.

LICEO

Per indisposició del director Sr. Nicolau, la inauguració dels grans concerts que deuen donarse en la present temporada de Quaresma, tingué que aplassarse pera avuy, en que s' executarán además de las dugas primeras sinfonias de Beethoven, la gran escena de la Consagració del Parsifal.

ROMEA

Cendras d' amor, es lo titol del quadro dramátich de D. Ignasi Iglesias estrenat dilluns passat en la funció á benefici del primer actor y director Don Enrich Borrás.

Dita obreta, ab tot y ser fundament sentida, com que no es tan ben pensada, careix de la forsa suggestiva porque li falta la forsa del convenciment. Lo dolor d' aquell pare es veritable, pero 'l misteri d' aquell dolor (que no te rés de misteriós) hauria fet efecte si tingués més causa.

La execusió sigué inmillorable per part del beneficiat (qui féu un benefici lluhidíssim), secundat brillantment per la Sra. Monner y lo senyor Guitar.

L' autor sigué ovacionat.

Pera dilluns vinent, está anunciat lo benefici de la aplaudida primera actriu D.ª Adelina Sala ab *Lo Nuvi*, lo monolech ¡*May mes!* (estreno) original de nostre estimat company de Redacció *Pepet del Carril* y 'l popular saynete de 'n Vilanova. ¡*Qui... compra maduixa!*

Atesas las simpatias de la beneficiada li augurém un benefici brillantíssim.

NOVETATS

Diumenje passat debutá la nova companyia de declamació italiana á qual frente hi figura la celebrada artista Sra. Mariani.

Hi havia gran curiositat pera admirar las qualitats dels nous artistes y de pas observar si ellas eran superiors ó interiors á las de la companyia que l' ha precedit.

Ab las tres obras fins avuy representadas *Dora*, *Il mondo della noia*, *Fernanda*, hem pogut observar que hi hem guanyat ab la adquisició dels artistes Sra. Pirovano y Srs. Masi y

Chiantoni, que han vingut á sustituir á la Sra. Campi y Srs. Ferrero y De Antoni.

En quant al Sr. Paladini que era un dels primers actors de la companyia, per are ab los actors que hem vist treballar no hem pogut omprendre que n' hi hagués cap que pogués sustituhir, per lo que si en lo successiu resulta aixís mateix, será molt sensible per la Sra. Mariani.

En las obras mencionadas, hem observat una irreprotxable direcció, lo que honra molt al Sr. Pietriboni. Pera ahir estava anunciat l' estreno de *Parigina*, obra de Becque, y pera avuy *Felicitá Coniugale* de Valabregue (que 'ls maliciosos han cregut veurehi la obra *La Suripanta*, que segons un famós procés, deu senyalar-se com á original)

Sembla que la nova direcció de la companyia, espera son resultat ab la varietat en lo cartell.

Celebrariam que ho logrés.

TIVOLI

Dissapte passat inaugurá la temporada de Quaresma la companyia de sarsuela del Sr. Bérge y per are lo resultat ha sigut del tot satisfactori, puig encar que s' ha observat que als mes dels artistes los anys 'ls hi han fet una mala passada, demostran possehir qualitats recomenables que sens dupte farán que 's logri una brillant temporada.

Han lograt aplausos en las obras executadas, las Sras. Roca, Sola y Naya y los Srs. Bérge, Bueso, Guerra, Subirá y Banquells.

CATALUNYA (Eldorado)

Ha cridat novament la atenció lo maravillós espectacle titulat *Le ballet volant* de manera que aquest elegant teatro ha vist altra vegada extraordinaria concurrència.

Si bé le *troupe* que executa *Le ballet volant* no hi ha fet nous estudis y per lo tant lo presenta ab las mateixas evolucionés que l' any passat, s' ha vist clarament que hi ha mes perfecció en lo conjunt per lo que la ilusió de ser *ninfas voladoras* es complerta.

Com hem manifestat, aquet número ha sigut la pedra filosofal pera la taquilla, de lo que 'ns alegrém.

GRAN-VIA

Notable éxit ha obtingut la comedia dels jermans Alvarez Quintero, titulada, *El patio*, puig encar que de trama senzilla, ja que podria desarrollarse ab sols un acte, está carregada dita comedia de escenas plenas de realitat, los tipos son dibuixats de ma mestra, y si bé n' hi ha algún de un xich caricaturisat, no resulta de exageracions grolleras.

En *El patio*, además de que son diálech es elegant y del tot literari, de manera que 'ns atrevim á assegurar que es la obra més ben cuydada y pulida que han fet dits ja celebres autors, hi ha en ella la seva nota sentimental que acaba de arrodonir la per complet.

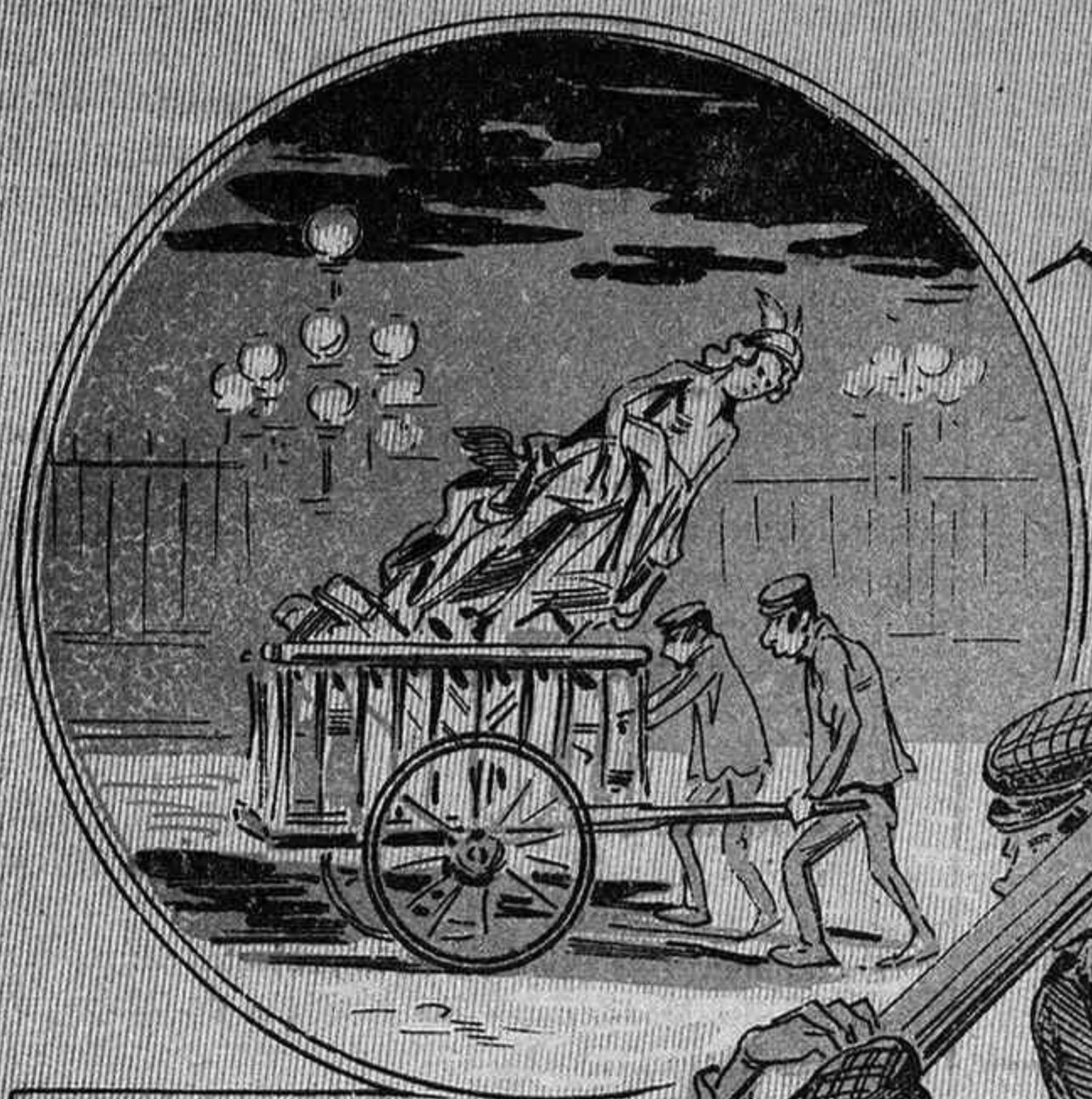
En la execució se hi distingí la Sra. García, atrevintnos á assegurar que duptém hi hagi altra característica que tregui més partit de son personatge. Als demás artistes, lo género de la fina comedia los vé un xich gran; ab tot, se hi distingeixen y senten aplausos.

La Empresa d' aquet teatro deferenta á las atencions del públich, ha contractat per un reduhit número de funcions á la *Bella Monterde*, coneguda per la rival de la Otero, la que 's distingeix, tant per sa elegancia y hermosura, com per l' *art* y *chic* que demostra possehir en los ballables que executa.

Además ha contractat á la triple Sra. González-Díaz, la que debutará, demá divendres, ab *El duo de la Africana*.

UN CÓMICH RETIRAT.

LLADRES AL "PARQUE"

Els lladregots, si aixó dura
robarán fins l' escultura.

Y aquets flavios mentrestant
continuan... vigilant.

Van endurse 'n fa pochhs dias
molts fanals y canyerias.

— Neula —

Litografia Barcelonesa

S. Ramon, 6
BARCELONA

Alli... alli soch

Quan surt lo sol al mati
y desperta 'l rossinyol...
no 'm busqueu per la pineda
que no hi soch, no hi soch.

No 'm busqueu quan á l' hivern
plou y neva, ó be fa sol,
si no son las nou tocadas
que no hi soch... no hi soch.

Ni 'm busqueu pas al istiu
vora el mar, ni dins del bosch;
no 'm busquen fias á las doize
que no hi soch, no hi soch,

Quan á las vuyt al taller
esmorzan, prenent lo sol,
no 'm busqueu á la rodona
que no hi soch no hi soch.

No 'm busqueu en miij de donas
que no faig com el dijous,
ni al costat, ni de cap modo,
que no hi soch no hi soch.

No 'm busqueu á fora casa
que 'ls llensois m' agradan molt;
si voleu trobar-me sempre
soch al llit... allí sols soch.

E. MORAS.

Campanadas

Tenim lo disgust de participar als nostres llegidors, qu' ha sigut denunciad lo número 600 de LA TOMASA, posat á la venda 'l dijous de la última setmana.

Lo conegut y reputat fabricant de xocolata D. Jaume Boix obsequia á sos favoreixedors ab una colecció de 49 cromos representant los tipos de donas de las 49 provincias de Espanya ananhi ademés inclousos los respectius escuts.

Es una colecció sumament curiosa y que creyén cridarà poderosament la atenció dels coleccionistas. Felicitém á dit industrial per lo bon acert que ha tingut y el mateix temps per l' important sacrifici que tal obsequi representa.

Afició á la lectura:

En la presó del *Evéche*, de Ginebra, lo regicida Luccheni, assesi de la emperatriu d' Austria, va agredir al director del establiment ab una clau, perque no li consentia la lectura de mes d' un llibre per setmana.

Que li dongui á llegir las obras de certs modernistas, y quan als vuyt días no hagi perdut l' afició, que 'm penjin.

Un acaudalat comerciant d' Alaska (Russia), ha donat tres millóns de rubles pera la creació d' una Universitat destinada á las donas.

De moment sols existirán en lo projectat centre docent la facultat de Medicina y las cátedras de Matemáticas y Ciencias Naturals.

¡Bravo pe 'l rumbós comerciant, pero temém que las aygüeras y coves de roba bruta en resultarán perjudicat !

Segona Babel:

Llegim que á Johannesburg (Transwaal), los criats, son cafres; las bugaderas, mulatas; los carnicers, húngaros; los forners, inglesos; los sabaters, alemanys; los venedors d' hortalissa, indians; los carboners, xinos; los droguers, rusos, y 'ls licoristas, americans,

¡Qualsevol se fá entendre en la ciutat esmentada!

Util als ebanistas y bastoners.

Pera lograr una imitació del ébano, s' agafa una fusta de fibra forta y apretada com lá del faig y 's pinta ab una solució hidro-alcohólica de cánfora, donantseli des eguida una segona capa ab una solució acuosa de sulfat de ferro y tanino, que produheix un bonich tó negre.

Un cop sech lo pintat, se frega ab un raspall de pel dur y pols fi de carbó, alternant dita operació ab la de fregar la fusta ab una franela empapada ab oli de llina sa y essencia de trementina.

Repetidas aquestas operacions tres ó quatre vegadas adquireix la fusta escullida un magnífich color negre y permanent, que 's confón ab lo del ébano.

Un periódich burgalés, va publicar fa alguns dias un article contra los balls de máscaras, celebrats en una societat de recreo, á la qual perteneixian gran número de militars.

Aquets, rabiosos pe 'ls atachs del periódich, anaren á la Redacció y trencaren tot lo material d' impremta.

Luègo se dirigiren al Convent de Carmelitas, y 'ls obligaren á ballar un galop ab acompanyament de clatelladas.

No pot alabarse la conducta dels guerreros, per mes qu' ab ella haurán après los altres de no ficarse allá ahont no 'ls demanan.

Un empleat del Arxiu del Sena (París), ha trobat lo testament de Ninon de Lenclos, la dona que posseïa 'l secret de semblar encare una pollita, quan ja havia traspasat los seus seixanta anys.

Varias *jamónas* s' han dirigit á dit empleat, demanantli si en lo testament se consignava la recepta usada per la célebre Ninon.

*
*
*

En lo teatro Principe de Gales, de Londres, s' ha estrenat un arreglo del drama de Zorrilla, *Don Juan Tenorio*.

La obra no ha tingut éxit.

Pero, si val á dir la veritat, fou degut lo fracás á que 'ls actors inglesos no tenen lo temperament que 's necessita pera representar semblant obra.

Com en Chamberlain, no 'l té per cantar *peteneras*.

Gracias que canti la palinodia.

*
*
*

Le Matin, ha donat compte de que á París existeix una agencia pera la venda de tituls nobiliaris d' Espanya.

Entre aquesta agencia y la que á Mataró té establerta 'l pare Arbussà al propi objecte, qui no pretengui ser noble, será que li queda encare un res o de vergonya.

*
*
*

Dijous passat fou detingut un subjecte que 'l dinou de Febrer últim, fou llicenciat del penal de Saragossa.

Va capturársel ab motiu d' haver robat un parell de vestits de senyor.

¡Pobret! ¡Potser s' havia comés la ingratitut de deixarlo sortir del penal ab la robeta de sobre!

*
*
*

A Burgos s' exhibeix una criatura que té dos caras. S' assegura qu' es un regenerador disfressat.

*
*
*

Lo Sr. España y Lledó, va presentar á las Corts una exposició dels mestres de la escola d' Orviya, demanant que se 'ls pagui.

¡Hi há peticions que no 's comprenen!

¿Qué no ho saben que la seva carrera es un privilegi per morir-se de gana?

*
*
*

Convenient als que crien canaris.

Sabut es que 'ls canaris sofreixen una enfermetat, qu' ocasiona la pérdua del brill y de la hermosa coloració de son plumatge, sent causa així mateix d' una debilitat que 'ls impossibilita, ó poch menos, de tenir-se drets.

Lo seu cant es fosch y enrogallat, acabant per perdrel completament.

Per curarlos aquesta enfermetat, deu donarse als canaris, tots los matins, una mica de pá blanch untat ab mel.

Primerament refusan aquets animalets aqueixa classe de menjar, pero prompte s' hi acostuman y acaban per desitjarlo, lo qual los torna lo brill de son plumatge, 'ls reforsa y emprenen altra volta sos cants interromputs.

Histórica

Lo Marqués de Bievre, al veure que dos cuyners anavan á trompadas 's va parà dihent:

— Qu' es aixó que feu?

— Rés mi senyó — digue un quadrantse — es una bateria de cuyna en moviment.

E.

Telegramas

Del nostre servey... obligatori

EMBOLICAQUEFAFORT, á l' hora de tirar l' aygua al seu molí; No us fiheu dels catalanistas, porque, com Odon que 'm dich, us juro que son reaccionaris.

Odon de Buen.

E-PARRAGUERA, á l' hora de tornar la pilota; No 'n som de reaccionaris, y si dupteu de ma paraula, pregunteuho á n' en Pi y Margall.

No us lo cregueu á l' Odon.

Marsal.

BARRA, á l' hora del negoci: Se venen á bon preu tituls nobiliaris y 's concedeixen privilegis de tota mena (pagant) hasta pera llegir llibres prohibits. ¡Visca la llana!

Un escarbat.

HISENDA, á l' hora de daurar la pildora: ¡Oh, 'l lliure cultiu del tabaco! ¡Seria un gran benefici pels agricultors espanyols! ¡Quina delicia 'l fumar lo tabaco cultivat á casa! ¿Pero qui es que s' atreveix á indisposarse ab l' Arrendataria?

Vilaverda.

ROMANSOS, á l' hora de rentar la cara ab un drap brut: Digueu á n' en Russinyol qu' al socorre ell y sos companys als damnificats per aquell incendi, han demostrat qu' ells y nosaltres tots som uns.

Camasso.

FOMENT, á l' hora de per una orella 'm entra y per l' altre 'm surt: Contesteu á n' en Camasso, qu' es lo nostre lema, fer bé sense mirar á qui, y que 'l nostre lema no hem deixat may de complirlo. Procu eu que d' aixó se n' enteri en Gil Pela, puig según tinch entés es molt flach de memoria.

Russinyol.

Se ven en bonas condicions un

MOTOR A GAS

DE UN CABALL DE FORSA, sistema Escuder Está en inmillorable estat; pot veurers funcionar en la Litografia de Ramón Estany, Sant Ramón, 6.—Barcelona.

LITOGRAFÍA BARCELONESA

— de Ramón Estany —

6, SANT RAMON. 6 — BARCELONA

LA TOMASA

Avants - Durant - y - Després de
la Quaresma

SECCIO DE TRENCA - CLOSCAS

LOGOGRIFO NUMÉRICH
 1 2 3 4 5 6 7 8 9—Pobl. catalá.
 1 6 3 3 8 3 5 6— » »
 1 6 3 3 8 3 6— » »
 1 6 3 8 7 6— » »
 4 5 6 7 6— » »
 4 2 3 6— » »
 4 2 3— » »
 1 6—Nota musical.
 9—Consonant.
 1 8—Vegetal.
 1 6 3—Poble catalá.
 4 2 7 6— » »
 9 2 3 8 4— » »
 1 8 3 3 6 7— » »
 1 2 7 4 8 4 6— » »
 1 2 7 4 6 7 8 4— » »
 1 2 3 3 8 1 8 4 6— » »
 4 6 9 4 2 3 4 6— » »
 4 2 3 3 6 9 6—Poble catalá.
 9 6 7 8 3 6— » »
 1 3 3 3 8— » »
 9 6 4 2— » »
 2 9 8— » »
 3 8—Nota musical.
 5—Vocal.

8 9—Pessa catalana.
 9 2 6—Poble catalá.
 1 2 3 7— » »
 1 2 3 4 6— » »
 3 6 4 8 3 6— » »
 4 2 3 4 8 3 6— » »
 1 6 4 6 3 8 9 6— » »
 4 8 3 3 5 4 2 3 5— » »
 4 2 3 3 8 7 4 5— » »
 1 2 3 4 8 3 6— » »
 9 2 3 2 7 6— » »
 4 6 3 4 8— » »
 2 3 3 5— » »
 9 2 3— » »
 9 5—Vegetal.
 1—Consonant.
 4 8—Beguda.
 9 8 4— » »
 4 6 9 2—Poble catalá.
 4 2 3 3 8— » »
 1 2 3 4 5 6— » »
 4 2 3 3 8 7 4— » »
 1 2 7 2 9 8 4— » »
 1 6 3 3 6 7— » »
 2 3 3 5 4— » »
 8 9 8 3— » »

4 5 6—Parentiu.
 1 5—Casi tot ne té.
 7—Consonant.
 JOAN ROCAVERT.

SOLUCIONS

À LO INSCRITAT EN LO NÚMERO 600

Mudansa—Pau, peu.
 Tarjeta -dedicatoria— Domingo, Ramiro, Bernabé, Mus; Paulina, Pla, Camila; Vich, Albi, Mollet.
 Tarjeta—A la vora del mar.
 Logogrifo numérich—Botarell.
 Geroglífich comprimit—Qui té mal hi busca remey.

LA TOMASA

PERIÓDICHE FE TIU, IL·LUSTRAT Y LITERARI

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Espanya y Portugal, trimestre. . . 1'50 pessetas
 Cuba y Puerto Rico, » . . . 2'50 »
 Extranjer, » . . . 2'50 »
 Número corrent 0'10 »

Tota reclamació podrà dirigir-se a la Redacció y Administració de dit periódich,

— 6, SANT RAMON, 6 —